

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΠΟΥΡΓΙΤΑΚΗΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΆΓΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

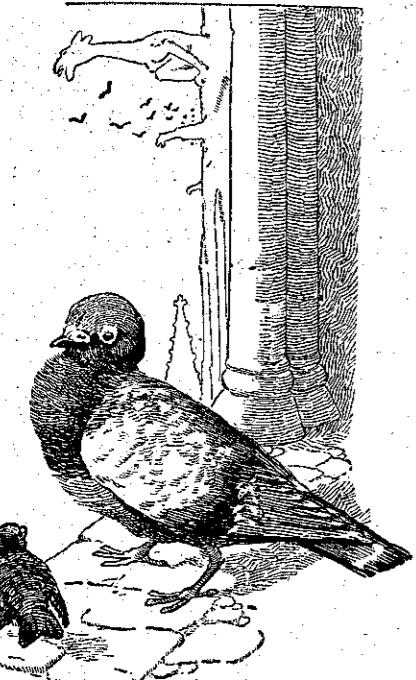
ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

— "Α ! δοξα σι ο Θεός ! νό που
έπαινες ή μπόρι ! είπε μιά φωνήσισ, μιά
φωνή περιστεριού.

'Ανοίγει ο Σπουργιτάκης μας τὰ μα-
τάκια του καὶ βλέπει κοντά του ἔνα
ώραριο περιστέρι, μὲ περὶ πολύχρωμα
εἰς τὸν λαιμόν, ποῦ ήτο κρυμμένο στὸ
βαθούλωμα ἐνδὲ παραθύρου, κοντὰ σὴν
ταράτσα . . . Ο οὐρανὸς εἶχε καθα-
ρίση. Αἱ σταλαγματίες τοῦ νεροῦ ἐκρε-
μοῦσαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ στές ἀκρες τῶν
κεραμιδιῶν, σὰν μαργαριταρένια κρό-
σικ . . . Βρεγμένος, κουρασμένος σα-
στιμένος ο Σπουργιτάκης μας, ἐδοκί-
μασε νὰ τινάξῃ τὰ φτερουράκα του.
Τὸ περιστέρι τοῦ ἐκύττακ σὺν νὰ ἐ-
πειμενε ἀπάντησι στὴν ἴδεικ που εἶπε.
Διότι ἔρετε, ἀμάξεχάσουν δύο ἀνθρώ-
ποι τές δυμπρέλεις τῶν στὰ σπίτια τῶν
καὶ στοθοῦν κάτω ἀπὲ κανένα μπαλκό-
νι, εὔχοι α πιάνουν κευθέντα, καὶ χωρὶς
νὰ γνωρίζωνται ἀπὸ πριγκίπεις λέγει κάτι
ο ἔνας για τὴ βροχή, καὶ ἀπαντᾷ ὁ
ἄλλος.

•Τὸ οὐράνιον τόξον .

•Τὸ περιστέρι τὸν ἐκύττακε. ο

— "Ετοι . . . νομίζετε ; ἑτραύλισε
ο κκόμοιρος ο Σπουργιτάκης.

— Μά. . . βεβαία ! Κύττακε τὸ ω-
ραῖο ποῦ εἶγε τὸ οὐράνιον τόξον !

Η φαρδειά-φαρδειά μεταξωτή κορ-
δέλλα μὲ τὰ ἐπτὰ λαμπρότατα χρώμα-
τα εἶχε κετυλιχθῆ ἐπάνω στὸν οὐρανό.

— Τί ωρατο ! . . . Καὶ τὶ σημαίνεις αὐτό;

Η ΕΞΑΔΕΛΦΗ ΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

— "Ο ! τὸ βλέπεις καὶ μόνη σου. Δέ-
σποινα ! Έσύ ἔχεις τὸν Μάριον, ποῦ εἶ-
νε τέσσο καλὸς ἀδελφός... σωστὸς ἄνδρας !
"Έχεις καὶ τὸν Πέτρο καὶ τὴν Αγνή,
αὐτὰ τὰ δύο δίδυμά ποὺ με θαρροῦν ἐχ-
θράν τῶν, ἔχεις καὶ τὸν Βρασίδα, καὶ
τὴ μικρούλα σας τὴ Λιλίκη, καὶ περα-
πάνω ἀπ' ὅλα ἔχεις τὴν μητέρα σου,
τὴν καλή σου τὴ μητέρα Ναΐ, εἰνε κα-
λὴ η μητέρα σου... ο ! πῶς θά την ἀ-
γαποῦσ, ἀν ἡταν δική μου ! Δεν εἶνε
ὅμως... Κ' ἔγω δὲν ἔχω ούτε μητέρα...
ούτε κανέναν ἄλλον να μ' ἀγαπᾶ καὶ
νά τον ἀγαπῶ!... Καλά το ἔλεγε η κα-
λή σου μητέρούλα... τὶ σημαίνει ἀν εἴ-
μαι πλουσία, ἀν ἔχω χρήματα;... Εγώ
ήθελα νά μ' ἀγαποῦν... καὶ μονάχα ὁ
σκύλος μ' ἀγαπᾶ... Δεν εἰν, εἶται, Α-
φοβε; Νά... γλύψε μου τὸ χέρι, καλό
μου σκύλακι!

Τὴν ἐκύττακα, καὶ μου ἥρχετο νὰ
κλάψω ἀπὸ τὴ συγκίνησιν. Α ! μά ή-
το γοητευτική ἔκεινη τὴν στιγμὴν ή ἐ-
ξαδέλφη μου!.. Καὶ ο "Αφοβος ἐπλησία-
σε, ἔγαλε τὴ γλώσσα του καὶ της ἔ-
γλυψε τὸ ἀσπρο καὶ μαλακὸ χεράκι.
— Τὸ βλέπεις, Δέσποινα; "Αμά με

— "Αχ ! Δέσποινα, τὶ καλή που εἶ-

— Σημαίνεις ὅτι ο οὐρανὸς ἐφιλιώ-
τηκε πχλι μὲ τὴν Γῆν, καὶ . . . ὅτι
μπορεῖς νὰ ἐπιστρέψῃς στὸ σπιτάκι σου.

— Στὸ σπιτάκι μου ! . . . εἶπε ο
Σπουργιτάκης, καὶ ἐπνίγηκε ἡ φωνή
του στὸ κλάμψα.

— "Ἐννοεῖται ! ὑποθέτω ὅτι κάπου
θὲ, ἔχης κανέα κλαδί, καμμιὰ φωλί^{τα},
καμμιὰ γωνία.

— Τίποτε ! τίποτε δὲν ἔχω πιά!..
"Ω ! κάλλιο νά με σκότωνε τὸ ἀστρο-
πελέκι!

•Τὸ οὐράνιον τόξον .

Καὶ τότε πλέον ἐκάθησε καὶ διηγή-
θη ἐλο τὸ μυθιστορηματάκι τῆς ζωίτσας
του. τὴν καλοπέρας καὶ τὴν ἀγάπη
που εἶχε κοντὰ στὴν κυρία "Αγνή, οὐ-
τερα τὴν ἀνόητη ζήλεια του, τὸν θυμό του,
τὴν φευγάλα του, τὴν τρο-
μάρχη που ἐπῆρε, καὶ πῶς ἐμετανόησε.
(Επεται συνέχεια.)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

— "Ο ! τὸ βλέπεις καὶ μόνη σου. Δέ-
σποινα ! Έσύ ἔχεις τὸν Μάριον, ποῦ εἶ-
νε τέσσο καλὸς ἀδελφός... σωστὸς ἄνδρας !
"Έχεις καὶ τὸν Πέτρο καὶ τὴν Αγνή,
αὐτὰ τὰ δύο δίδυμά ποὺ με θαρροῦν ἐχ-
θράν τῶν, ἔχεις καὶ τὸν Βρασίδα, καὶ
τὴ μικρούλα σας τὴ Λιλίκη, καὶ περα-
πάνω ἀπ' ὅλα ἔχεις τὴν μητέρα σου,
τὴν καλή σου τὴ μητέρα Ναΐ, εἰνε κα-
λὴ η μητέρα σου... ο ! πῶς θά την ἀ-
γαποῦσ, ἀν ἡταν δική μου ! Δεν εἶνε
ὅμως... Κ' ἔγω δὲν ἔχω ούτε μητέρα...
ούτε κανέναν ἄλλον να μ' ἀγαπᾶ καὶ
νά τον ἀγαπῶ!... Καλά το ἔλεγε η κα-
λή σου μητέρούλα... τὶ σημαίνει ἀν εἴ-
μαι πλουσία, ἀν ἔχω χρήματα;... Εγώ
ήθελα νά μ' ἀγαποῦν... καὶ μονάχα ὁ
σκύλος μ' ἀγαπᾶ... Δεν εἰν, εἶται, Α-
φοβε; Νά... γλύψε μου τὸ χέρι, καλό
μου σκύλακι!

— Τὸ βλέπεις, Δέσποινα; "Αμά με

σαι καὶ σύ... Γιατὶ δὲν θέλεις νὰ καθή-
σῃς ἐδῶ μαζί μου, νά με ἀγαπᾶς καὶ νά
σε ἀγαπῶ, νά με βοηθήσεις νὰ γίνων
έγω καὶ κορίτσι...

— "Ω ! μὴ λέσ αυτὰ τὰ πράγματα,
Φρόσω μου, τῆς ἀπήντησα. Τὰ εἶπες
καὶ τῆς Αγνῆς, καὶ εἶδες τὶ σου ἀπή-
ντησε... Θά πάγω κ' ἔγω, δπου πάγη
η μητέρα.

— "Άλλησια... ἔτσι εἶνε. Άλλα τί
ώρατα που θὰ περνούσαμε ἐδῶ, ἀν ἔμε-
νεις!.. "Α ! δοσ συλλογίζομαι πῶς θά-
γω στὸ κεφάλι μου ἔκεινη τὴ Βλάχα,
τὴ θεία Βαρβάρα, — ποῦ δὲν ἀγαπᾶ ἐ-
μένα, παρὰ τὰ χρήματα μου! Ιδὲν ήταν
καλλίτερα νὰ ἔμενε ἐδῶ η μητέρα σου,
καὶ σύ;... Πιστες η μητέρα σου δὲν θε-
λήση, εἰν δμως... σκέψου το, σὲ παρα-
καλῶ.

— Ούτε νά το σκεφθῶ δέν μου ἐπι-
τρέπεται... Πῶς θέλεις ν' ἀρίστη τὴν
μητέρα μου, ἀφοῦ χθὲς ἀκόμα μου ἔλε-
γες διέ τού είμαι η σύντροφος καὶ βο-
ηθός της, διά νά τα βγάλη πέρα μὲ τὰ
οίκογενειακὰ βάρη;...

Δέν ἀπήντησεν η ἐξαδέλφη μου. Ε-
κατέβασε τὸ κεφάλι καὶ ἔμεινε σκεπτική.
— "Ελα τώρα, τῆς εἶπα, μήν πολυ-
συλλογίζεσαι γιὰ μᾶς! Πλέμε κάτω στὸν
κῆπο, νὰ κάμωμε ἔναν περίπατο μαζί,
σὰν καλές φίλες, σὰν ἀγαπημένες ἐξα-
δέλφες, πρὶν φύγωμε...

— Εβαλα τὸ χέρι μου γύρω στὴν μέ-
σην της, καὶ εἶται ἀγκαλισμένες, ἀκα-
τεβήκημεν εἰς τὸν κῆπον. Ο "Αφοβος
ήθελετο κατόπιν μας, κ' ἔμεινες ἐκάμαρμεν
τὰς συμφωνίας μας διὰ τὰς μελλούσας
σχέσεις μας. Τῆς ὑπερχέθην νά της
γράψω, μόλις ἐφέναμεν εἰς τὴν Σύρον
καὶ διέ τού είχαμεν κατόπιν ταχικήν
ἀλληλογραφίαν. Τῆς ἔλεγχης διέ αὐτὸν
τὸ καλό, καὶ τί άξι-
ζετε δλοις τας, καὶ τί ίδιας έσύ, Δέσποινα!

— "Α ! μήν εἶσαι κακός, κύριε Μάριε! Απήντησεν η Φρόσω.
— Οταν ήλθα είχα ἀ-
κόμα παραγεμισμένο τὸ κεφάλι μὲ τὰ ἀ-
νόητα λόγια πού μου ἔλεγεν η θεία Βαρ-
βάρα ἀπὸ τότε δμως
ἔσκεψηκα καὶ εἶδα μόνη μου ποιό εἶνε
τὸ καλό, καὶ τί άξι-
ζετε δλοις τας, καὶ τί ίδιας έσύ, Δέσποινα!

— Καὶ στρεφομένη ἀποτόμως πρὶς ἐμέ,
μὲ ἀρπαξισμένον διό τού δό-
σιν είρωνειας εἰς τὴν φωνήν του.

— "Τί ωρατα πού τα λέσ! εἶπεν η Φρό-
σω. Άλλα... εἶνε ἀποφασισμένον, δρι-
στικῶς ἀποφασισμένον διό τού φύγετε;
— Καὶ το ἔρωτας ἀκόμα, Φρόσω;...
θέλεις νὰ ἔλθη η θεία σου η Βαρβάρα,
νά μας διώξῃ μὲ τοὺς δικαστικοὺς κλη-
τηράς;

— Κι' ἀν ἔλθη, δέν θά την ἀρίστη
έχω νά σας πειράξῃ! έφωναξεν η Φρόσω.

— Καὶ νὰ θέλης, δέν ἔχει καμμίαν
διναριών η θέλησις σου, Φρόσω μου, πρὶν
γίνεις είκοσιενδες ἑτῶν... Νά, ἐρώτησε
καὶ τὸν Μάριον νά σου πῆ, πού τα ξέ-
ρει καλλίτερα νὰ μείνη ἐδῶ...
— Αλήθεια, αὐτό μου ἔλεγε κ' η
θεία Βαρβάρα, διό δέν ἔχω καμμίαν
διναριών μου... καὶ —σύ το ξα-
ναλέγω — νά με βοηθήσεις νὰ γίνων κ'
ἐγὼ καὶ κορίτσιος σαν κ' εσένα;

— Δέν με καταλαβαίνει αὐτός! δέν
με καταλαβαίνει! έψιθρισεν η Φρόσω,
ὅταν πάλιν ἔμειναμεν μόνες.

— "Ω! σὲ καταλαβαίνεις πολύ καλά,
τῆς ἀπήντησα έγω, ἀλλὰ δέν θέλει νὰ

συνηγορεύεις στὸν πάροιαν
εἰδώνυτον νὰ γίνουν ...

— "Αχ! Φρόσω μου, τῆς ἀπήντησα.
Κ' ἔγω σε καταλαβαίνω, σὲ καταλαβαί-
νω μάλιστα μόλις ίδω τὰ μάτια σου...
'Αλλὰ μὴν ἐπιμέγης! "Αν ήτο δυνατὸν
αὐτὸ που ζητεῖς, θά σου έλεγα νὰ ἀπὸ
τὴν ἀρχή...

— Αὐτὸ σημαίνεις διέ είσθε δλοις τας
παρκπολὺ ἔγωισται, διέκοψεν η Φρόσω.
Θέλετε γὰ είμαι καλή, καὶ δμως δὲ

diar, Ροδοστεφανούρης "Αροιξίν και' Αγρόμητον Κυνηγόρ— ή Πάρτα Γελαστή μέτο "Ονειροφθορία Νυκτός, Κυανόλευκον Σηματαρ, "Αγγελορ τῆς Αγάπης, "Ονειροπόλορ Υψηλή και Φίλικα τοῦ Κυματος— δέ Πόργος τῆς Πέτρας με τὴν "Ηφαίδα τοῦ Ζαλόγρου, Ιπποτικήν Καρδίαν, Τιταρά τῆς Διαπλάσεως, Αἰγαλίον Πάντοιο, Αἴγας τοῦ Ζαππείου και Μηδολόγηθρ— δέ "Άπελπις Ναύης με τὴν Λάτριδα τοῦ "Ωραίου, Μεσοβολορ Χαρανήν, "Αετὸν τῆς Εσήμου, "Αεροναυτοπόλοιαν και Χειροή Αρβοδεσμην— τὸ Φίλημα Σκιάς με τὸ "Εφοβον τῶν Αρτικυθήρων, Πικραμένην Καρδούλαν, Μεγελίκαι και Μελαγχολικόν "Ερημίτην— τὸ Σπασμένο Φαράρι με τὴν Διακριθεῖσαν Αρσακεία και Ναυτοπόλοιαν τοῦ Μεσοδογύρου— ή Τρελλή με τὴν Γιαρούπην, Λόρδον Χόρ, Διαβολιαρόν, Κέρητα τοῦ Αιθέρας και Λόρδε μί— ή Κρεόλη με τὸ "Αταβερίον Ρόδου, "Ελιόδος, Κόρηρ τοῦ Αιθέρος και Στάρλεϊ— ή Δούκισσα τῶν Σαλώνων με τὸ Αταβερίον Ρόδου, Χωλών Διάβολοι, Κόρηρ τοῦ Αιθέρος, Βιργίνη την Αθηναίαν και Αρσακείαδες Λαζίσσης— τὸ "Αγθος "Ελιόδος με τὸ Φόδι τῆς Νυκτός, Λαμπτὸν Κιθαρωδὸν και Αδάμαντα τοῦ Ηαραδείσου— δέ Διάβολος με τὴν Αγροδιτην τοῦ Αυχανγκούς, Κρόταλον, Περιδικήν Τρέλλαν, Τρέλλαν τοῦ Κόσμου και Μερελίκ— δέ Λαμπτὸς Κιθαρωδὸς με τὸν Βαρναμάραγδον Δία, "Αγθος "Ελιόδος, Ναυτοπόλοιαν τοῦ Μεσολογγίου και Διακριθεῖσαν Αρσακείαδα— δέ θετταλομάργης με τὴν Λάτριδα τοῦ Αστέρων, Μικρούλαρ Ηπογιάν— Εστεργάρ, Αλεράν, Προγκίτισσαν τῆς Περσίας και Πομείδα τοῦ Παραγάκιον— ή Κερίαρχος τῆς Θαλάσσης με τὴν Ναυτοπόλοια τῆς "Αρδρον, "Αμαρολίδα, "Αστίδα τῆς Αθηνᾶς, Δούκισσαν τοῦ Σαλάνων και "Δοπένη Πλαγιαλίγ— δέ Μαρδος "Δετός με τὸ "Ιλιον Μέλαθρον, Σερεάταν τοῦ Σούμπερ, "Αστερέοντα Οὐραρόν, Τρελλή Υψηλή και "Ονειροπόλορ Υψηλή— ή Κίτρινη Μάσκα με τὸν Ισόδολον "Ογιρ, Πόνγορη τῆς Πέτρας, Κόκκινορ Κρίτορ, Νανοικάν και Ζαππίδα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Αι λόνεις δεκταὶ μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου
Ο χρόνος τῶν λόνεων, πιλ τον ὄπουν δεν νὰ γεράφουν τὰς λόνεις των αἵγανων, σύνενον, πιλεῖται τον ιραφεύματος με τὰς φανέλλους, ων ίκαστος ποτέσι 90 φύλλα και τεμάται το.

392. Λεξιγριφος.
Το πρώτων είνε πρόθεστος Ποτον τὸ δεύτερον μου 'Αντωνυμία δὲ κοινή. Είνε τὸ σύνολον μου.

Εστελλή πιλ τον Ευδοχόπου Β.ολίττας

393. Συλλαβδόγριφος
Ορθίζουμε εἰς σύνδεσμον και τῆς Ρωσίας ποταμόν, Πώς κάποιας χώρας κάποιον σοῦ φνερόνω στὸ λεπτόν.

Εστελλή πιλ τῆς λόνεων τον Καρπον.

394. Μάγικη Είκων.

— Κυρά-Σμαραγδή!.. Κυρά-Σμαραγδή! Μὰ που είνε η οίκονόμος:

395. Γονδύριφος
"Αν μάρτσης δύνας είμαι, Ζώνω είμαι θηλυκόν.
"Αν τὸν τόνον κατεβάσῃς, Γίνομαι ιστρίκον.
"Εσταλλή Παρένον ([Ε] ἔγελασα ποιὺ μὲ τὴν αὔτελαν αὔτην ἐκδρομήν, σωστὸ δηγηματάκι;) Μικράν Βιολίστριαν, [Ε] δέν τει ἀ-

Εις δασις επιστολάς ἔλοβα μετὰ τὴν 20 Αυγούστου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεκτής.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λόνεις δεκταὶ μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου
Ο χρόνος τῶν λόνεων, πιλ τον ὄπουν δεν νὰ γεράφουν τὰς λόνεις των αἵγανων, σύνενον, πιλεῖται τον ιραφεύματος με τὰς φανέλλους, ων ίκαστος ποτέσι 90 φύλλα και τεμάται το.

392. Λεξιγριφος.

Το πρώτων είνε πρόθεστος Ποτον τὸ δεύτερον μου 'Αντωνυμία δὲ κοινή. Είνε τὸ σύνολον μου.

Εστελλή πιλ τον Ευδοχόπου Β.ολίττας

393. Συλλαβδόγριφος

Ορθίζουμε εἰς σύνδεσμον

και τῆς Ρωσίας ποταμόν,

Πώς κάποιας χώρας κάποιον

σοῦ φνερόνω στὸ λεπτόν.

Εστελλή πιλ τῆς λόνεων τον Καρπον.

394. Μάγικη Είκων.

ΑΥΣΙ

τῶν Πνευματικῶν Ασκήσων τον φύλλον 29.

302. Υπερίων (ὑπέρ, λον.) — 303. Ωλένη. Ελένη. — 304. Μέρκος· μάρκον.

305. ΚΑΛΛΙΟΠΗ 306. Φίλος αὶ

Ι Α ταχὸν κεῖθ. (Αρ-

Θ Α λίκουμεν ἀπὸ τὴν ἀρ-

ΓΕΡΜΑΝΙΑ χῆν καὶ εἰς ἔκαστην

ΒΑ Α Ι σειρὴν πηδῶμεν πάν-

Ρ Ν τοτε ἐνα γράμμα·)

Ο Ο — 307. Διότι δὲν

Σ Σ εύρισκετο εἰς τὴν

Ρώμην ὥστε νὰ τους ὅμιληση — 308. ΦΙΛΙΑ

(Φυνός, Κιμων, Δηλος, κάλιον. Πειραιεύς.)

— 309. Ούατι τοῖς ήτηθεσι. — 310. "Εγ

δυντερύια ὑπόμενε (ἔν δις — τη για υπὸ μ' ἐν ε.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΓΗ λόνεις λόντα 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λόντα 5 μόνον. Ελάχιστος οὗρος 10 λέξις, μέλκαδη και αἱ δικαιωματά τῶν 10 πληροφοριῶν τοις νὰ σησαν 10 λέξεις.

Η κελαΐστρα εὐχαριστεῖ τοὺς συνδρομητὰς και τὰς συνδρομητρίας τοὺς προτείναντας

Μ. Μυστικά, δηλούσα δὲτη έπανυσε γ' ἀνταλλάσση,

(Δ, 112)

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι διὰ τὸν ἐν Σύρῳ

Σύλλογον "Ερμούπολις". Οι βουλευτοί αἱ πεντυνθήτωσαν: κ. Κωνσταντίνον Π. Βοκοτόπουλον Σύρου ([Ελλάς]).

(Δ, 113)

Ανταλλάσσομεν μεθ' διῶν τῶν συνδρομητῶν

Α και συνδρομητρῶν τῆς "Διαπλάσεως; Με-

χρά Μυστικά ἔμμετρα καὶ μή, τὸ δὲ καλλίτε-

ρον βέλοντον βραβεύση δι' ἐνὸς λευκώματος Μ.

Μυστικῶν. "Ἐκάστη δέχεται και βραβεύεις ιδι-

αιτέρως. "Η προβασίης λήγει τὸν 31 Οκτωβρίου. — Μικρὰ Βιολίστρια, "Αργυρά Παροέ-
ιησος.

(Δ, 114)

Πανώ ανταλλάγη δελταρίων και εὐχαριστῶ-

τοὺς ἀποστελλαντας. — Κωντ. Χριστόπου-
λος, Βόλος.

(Δ, 115)

396. Ζῆτα
+ + + + + = Αρχαῖος ποιητής.
★ ★ ★ + ★ = Νύμφη
★ ★ + ★ ★ = Ἐκ τῶν 30 Τιράνων
★ ★ + ★ ★ = Νῆσος τοῦ Αίγαλου
★ + ★ ★ ★ = Λατίνος ποιητής.
★ + ★ ★ ★ = Βασιλευτοῦ Ιστραῆλ
+ + + + + = Νῆσος τοῦ Αίγαλου.
Διαγνώσις: Οὐ σχηματισθῆ τόνομα λαμπροῦ ἀ-
στέρως.
Εστελλή πιλ τον Καρπον ω 'Αστ' ρος

397. Αριθμητική διὰ λέξεων
Ζῶν — νῆσος; = γράμμα +
Πόλις — αριθμητική = φθύγαν; +
Ρόμα + αριθμ.; = πρόθεστος

"Αθροισμά ύπολοί πων: Υδός τοῦ Βορέως.
Εστελλή πιλ της Φαληρεκής Αἴθεας

398. Φύρδην-Μίγδην.
Η λάτρειας δεκταὶ μέχρι τῆς 5 Οκτωβρίου

399. Μεσοαστιχίς
Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ηγουμένων λέξεων σχηματιζοῦν δύγριον ζῶον:

1, Σύνδεσμος, 2, Νῆσος τοῦ Αίγαλου. 3,
Ωρα τοῦ Ίππου, 3, Ιχθύς. 5, Γοργών. 6.
Αρχαῖος αὐλητής.

Εστελλή πιλ τον Δεύτερος της Χατζηνείας 400. Φωνηγετόλειπον.
★ — αρντες - πυκνό

Εστελλή πιλ τον Τετράς της Διαπλάσεως 401. Γρέφος.
Τόμοι ἀνά γῆν ὃς κοντὴν δι' ἀπλὰ σύν, παῖ, δι' ὃν δένει νεφρὸν ήμων.

Εστελλή πιλ τον Ουραλοῦ της Θεάκης

Τέλος τοῦ 8ου Διαγωνισμοῦ.
(Απὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχεῖται νέος)

ΑΥΣΙ

τῶν Πνευματικῶν Ασκήσων τον φύλλον 29.

302. Υπερίων (ὑπέρ, λον.) — 303. Ωλένη.

Ελένη. — 304. Μέρκος· μάρκον.

305. ΚΑΛΛΙΟΠΗ 306. Φίλος αὶ

Ι Α ταχὸν κεῖθ. (Αρ-

Θ Α λίκουμεν ἀπὸ τὴν ἀρ-

ΓΕΡΜΑΝΙΑ χῆν καὶ εἰς ἔκαστην

ΒΑ Α Ι σειρὴν πηδῶμεν πάν-

Ρ Ν τοτε ἐνα γράμμα·)

— 307. Διότ